

gyf12 yfd

22.07 – 18.08.2023

Arek Qadrra

Atilla Saban

Batınay Ünsür

Gamze

Gizem Ünlü

Halil Petük

Kaan Yeter

Müveddet Nisan Yıldırım

Neda Aydın

Yaz Taşçı

Merhaba,

Genç Yeni Farklı'nın 12. yılında, jüri üyeleri olarak, sergide yer alacak sanatçıları ve yapıtlarını belirlerken dört ölçütü göz önünde bulundurduk.

Bunların ilki yapıtların, serginin de adında belirtildiği gibi, "genç, yeni ve farklı" olmaları ve bu düzeyde bir perspektif sunabilmeleri idi. Başvurularda yer alan yapıtların tutarlı bir anlam metrisi içinde yer alıyor olması ile yapıtlara dair anlatıların özgünlüğü ve açıklığı müşterek olarak önem verdiğimiz ikincil ölçüt oldu. Eleme ve seçme süreçlerinde başvuru yapan sanatçıların tekniklerinin çeşitliliğini de gözettilik. Bu doğrultuda jüri sürecinin son aşamalarına geldiğimizde artık sergide yer alacak yapıtların kararını malzeme kullanımında dengeli bir dağılım oluşturma amacıyla gerçekleştirdik. Genç Yeni Farklı 12 sergisi küratöryel bir seçkiden çok bu ölçütler ışığında bir araya gelen yapıtlar ve pratikler üzerine kuruldu.

Umuyoruz ki sergide yer alan yapıtların yan yanadalığı ve sanatçıların sunduğu yeni üretim biçimleri bizler kadar sizleri de heyecanlandırır.

GYF'23 Jürisi

Hale Tenger, Merve Akar Akgün, Merve Elveren, Nazlı Yayla, Zülal Gülçur

Hello,

As jury members of Young Fresh Different, we have considered four criteria in determining the artists and their artworks to be featured in the 12th year of the exhibition.

Our first criterion was that the artworks should be "young, fresh, and different", as stated in the name of the exhibition, and should be able to offer a perspective at this level. The consistency of the artworks within a coherent meaning metric and the originality and clarity of the narratives of the artworks were the secondary criteria that we collectively put emphasis on. Throughout the elimination and selection processes, we also took into account the diversity of techniques employed by the applying artists. In this context, as we reached the final stages of the jury process, we made the decision of creating a balanced distribution in terms of material usage throughout the exhibition. Young Fresh Different 12 was built not as a curatorial selection but rather was formed in light of these criteria, bringing different artworks and practices together.

We hope that the juxtaposition of the artworks and the new forms of production presented by the artists will excite you as much as it excites us.

YFD'23 Jury

Hale Tenger, Merve Akar Akgün, Merve Elveren, Nazlı Yayla ve Zülal Gülçur

Genç sanatçılara yönelik açık çağrı
ve yarışmalardan beklentiniz nedir?

4

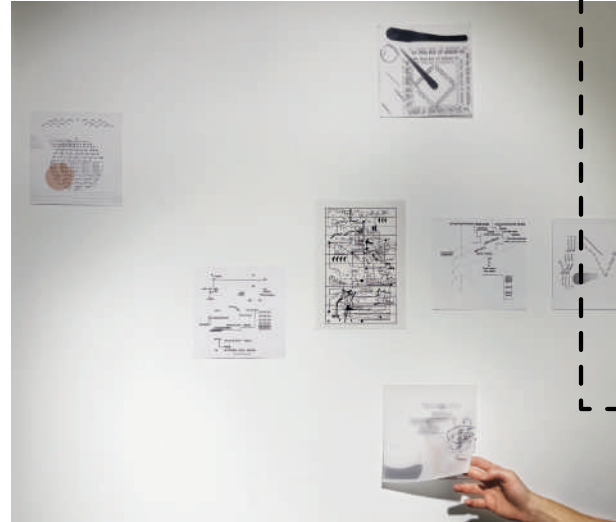
5

What do you expect from open calls
and competitions for young artists?

AREK QADRRRA (1995, İstanbul)

Arek Qadrra, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim ve İç Mimarlık Bölümleri'nde lisans eğitimini tamamladı. 2016'da Viyana'da Akademie der Bildende Künste Wien'de Conceptual Art bölümünde eğitim gördü. 2023'te Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Sanatçı, ses, yazı, video ve yeni medya ile deneysel işler üretmenin yanı sıra aktif olarak müzik prodüksiyonluğu yapıyor. Katıldığı grup sergileri arasında "İstanbul'da Şifa Bulmak (Karşı Sanat Çalışmaları, Yaklaşım Tüneli Taksim, İstanbul, 2021), "Gallery Space+D" (Sonar İstanbul, Zorlu PSM, 2020), "Baselected" (İstanbul, 2019), "Yaşayan Mekân, Yaşanan Mekân" (GAPO-SALT, İstanbul, 2018), "BASE" (Galata Rum İlkokulu, İstanbul, 2017), "CAPTCHA Designfestival" (Mannheim, 2017) bulunuyor. Qadrra, sanat, felsefe, bilim, tarih, arkeoloji gibi alanlardan beslenerek çeşitli mecralarda eleştiri yazıları kaleme alıyor. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Arek Qadrra completed his bachelor's degree in painting and interior design at the Faculty of Fine Arts of Marmara University. He studied Conceptual Art at Akademie der Bildende Künste Wien in Vienna in 2016. He completed his master's degree in the painting department at the Institute of Fine Arts at Marmara University in 2023. Besides his experimental works with sound, text, video, and new media, he is also actively involved in music production. His group exhibitions include "Finding a Cure in Istanbul" (Karşı Sanat Çalışmaları, Yaklaşım Tüneli Taksim, İstanbul, 2021), "Gallery Space+D" (Sonar İstanbul, Zorlu PSM, 2020), "Baselected" (BASE'19, İstanbul, 2019), "Yaşayan Mekân, Yaşanan Mekân" (GAPO-SALT, İstanbul, 2018), "BASE" (Galata Greek School, İstanbul, 2017), "CAPTCHA Designfestival" (Mannheim, 2017). He writes critical essays on various topics such as art, philosophy, science, history, and archeology. He lives and works in İstanbul.

top.lu.top.lu.luk.kol.laj, 2021
Tek kanallı ses ve karışık
teknik yerleştirme, kâğıt ve
aydınlar üzerine baskı
Değişken boyutlarda
One-channel voice and mixed media
installation, printing
on paper and tracing paper
Dimensions variable

Yarışma kelimesinin ilk akla gelen anlamından çıkmak gerekiyor. Herhangi birinin ortaya koyduğu eserin kendi bağlamı ve fikri var. Kısacası kazanan veya kazanamayan algısına düşmemek gerekir. Sanat çevresinin, otoritelerin veya kurumların iyi veya kötü, zevkli veya zevksiz, kaliteli veya ucuz gibi yargılara varmaması da sanatçı figürünün uğraşını anlaması bakımından önemli. Yarışmanın doğasına çelişkili de olsa, şayet sanat üzerine bir yarışma yapıyorsak kıyaslamak ve yargıya varmanın ötesine geçmek bize çok şey kazandıracaktır. Bir yarışmadan beklenti yaratıcılığa ve ifadelere ket vurmasına müsaade etmemek olabilir. Sanatı ve aktörleri desteklemek öncelikli çaba olmalı.

It is necessary to get out of the first meaning of the word competition. The work put forward by anyone has its own context and idea. To be short, one should not fall into the perception of winning or not winning. It is also important for the art community, authorities or institutions not to make judgments such as good or bad, tasteful or tasteless, quality or cheap, in order to understand the work of the artist. Even if it is contradictory to the nature of the competition, if it's a competition on art, it will gain us a lot to go beyond comparisons and judgments. The expectation from a competition may be not to allow it to stifle creativity and expression. Supporting art and actors should be the priority.

Makro ve mikro kozmos, beden sınırları, genetik ve simbiyotik yaşam, sistem ve döngüler gibi güncel araştırma konuları üzerine çalışan sanatçı işlerinde zaman, mekân, ses ve bellek gibi unsurları dijital çağın ufkunda yeniden ele alır. *top.lu.top.lu.luk.kol.laj* isimli çalışmasında Arek Qadrra, sesin, anlamın ve metnin imkanlarına dair sorgulamalarını mekansal bir kurgu içinde izleyiciye sunar. Kendi içsel sesini ve çevresel sesleri dinleyip dışa aktardığı yerleştirmesi, duvara müdahaleler şeklinde genişleyerek ses ve metnin iç içe geçtiği eklektik bir yapıyı oluşturur. Batı merkezci yapılara ve diyalektiğe dayalı bir sistem benimsemek yerine primitif toplumlardan ilhamla sesi ve sözcükleri parçaladığı ve şekillendirdiği yeni yöntemleri araştırır. Kültür-doğa, özne-nesne, zihin-madde gibi ayrımları reddeden, akışkan, genişleyen ve hür bir yaklaşımı benimser.

Currently working on research areas such as macro and micro cosmos, the limits of the body, genetic and symbiotic life, systems, and cycles, the artist reconsiders elements such as time, space, sound, and memory with the tools of digital media. In his work titled *top.lu.top.lu.luk.kol.laj*, Arek Qadrra presents his interrogations on the possibilities of sound, meaning, and text with a spatial design. The installation in which he expresses his inner voice and environmental sounds outwardly expands with interventions to the wall and forms an eclectic structure where sound and text intertwine. Instead of adopting a system based on Western-centric structures and dialectics and inspired by primitive societies, he explores new methods that break down and reshape sounds and words. He embraces a fluid, expansive, and free approach that rejects distinctions such as culture-nature, subject-object, and mind-matter.

ATILLA SABAN (1997, İstanbul)

Atilla Saban, Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Heykel Bölümü'nde eğitimine devam ediyor. Sanatçı, eğitimi süresince heykel ve suluboya üzerine çeşitli atölyelere katıldı. Sanatçı, 2019 yılında Müdavim, İstanbul'da "Wave Desen-Heykel" isimli kişisel sergisini gerçekleştirdi. Sanatçının yer aldığı grup sergileri arasında "Karşıtlık, 15. Teras Sergisi" (Elgiz Müzesi, İstanbul, 2023), "Gelecek Zaman, 13. Teras Sergisi" (Elgiz Müzesi, İstanbul, 2021), "AKM Gençler Yolda Heykel Sergisi" (Atatürk Kültür Merkezi, İstanbul, 2021) bulunuyor. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Atilla Saban is still continuing his education in Mimar Sinan Fine Arts University, Sculpture Department. Throughout his education, Saban took place in various workshops on sculpture and watercolor. The artist concluded his solo exhibition; "Wave Drawing - Sculpture" (Müdavim, İstanbul, 2019). Amongst the group exhibitions the artist took place are; "Polarity, 15th Terrace Exhibition" (Elgiz Museum, Istanbul, 2023) "The Future, 13th Terrace Exhibition" (Elgiz Museum, İstanbul, 2021), "The Youth are on the Road" (Atatürk Cultural Center, Istanbul, 2021). He lives and works in Istanbul.

§

Saban pratiğinde heykeli bir görsel öge olarak görmektense, heykelin süregelen arkaik yapısını sorgular. Eserlerinde heykele bir nesne olarak bakmaktansa kavramsal olarak eserleri inceler. Sanatçının GYF12 kapsamında yer alan *Denge* isimli eserinde sanatçı alışlagelmiş heykel uygulamalarından alçı kalıp kullanmaktan uzaklaşıp alçı torbalarını eserin materyaline çevirir. Eser heykelciliğin temelinde kullanılan ağırlık, kalıcılık ve kabuk gibi teknik kavramları sorgulayarak nedenselliklerine hem kendini hem de seyirciyi cevap bulmaya davet eder. Sanatçı, eseri teknik ve estetik olarak planlamadan ziyade objelerin kendi düzenini bulmasını sağlar. Objelerin yerleşiminde sanatçı heykelciliğin temelinde yer alan şekil vermek yerine yer çekimi ve şansa bırakarak objelerin yer almasını bekler. Farklı pratiklerde modern sanatçıların işlemekte olduğu şansa bağlı görsel dizilimi sanatçı eserinde işler.

Denge / Balance, 2023
Bez torba, alçı, demir
Fabric bag, plaster, iron
60 x 60 x 110 cm

In his practice, Saban questions the archaic continuous development of sculpture rather than sculpture as virtual formation. The artist delves into the conceptual content of sculpture instead of seeing it as an object. Saban takes place in YFD12 with his work *Balance* in which he abandons traditional sculpture practices such as plastering. In a stance to move away from this archaic form of creating, the artist uses bags of plasters as an exposed material in his work. The work invites the spectator to find answers to notions of sculptural formation in lieu of technical terms as weight, permanence and outer covering. The artist aims for the component of the artwork to find their space within naturally, rather than technically and aesthetically planning it. When composing, placing and molding the objects, contrasting the traditional methods of sculpture making, the artist aims to leave the positioning of the elements to chance and gravity. The artist explores the visual configuration of modern artists that delve in to chance.

10 11

GYF gibi iyi düzenlenmiş açık çağrılarını gayet motive edici ve görünürlük kazanmak açısından değerli buluyorum. Bu tür yarışmaların beni daha motive ettiğini de düşünüyorum. Ancak bazı açık çağrı ve yarışmaların verdikleri metinlerin sanatsal meseleler ile ilişkilenebilmesi yapıtı çerçeveselendiriyor ve hikayeleştiriyor. Bunlara karşı bu etkinliklerden beklentim metinlerin daha iyi seçilmesi, belirli bir çizgisinin olması, sanattan anlayan jürilerin olması, belirli kriterlerinin olması ve son olarak isteğe bağlı sanatçı beyanı istemeleri, yapıtı sadece metni ve biçimselliği üzerinden okunmamalı, sanatçının uğraşına sorunsallığına bakılmalı.

I find well-curated open calls and competitions like YFD to be highly motivating and valuable in terms of gaining visibility. I also believe that these kinds of competitions further motivate me. However, some open calls and competitions fail to relate their provided texts to artistic issues, limiting and framing the artwork. My expectations from such events include better text selection, a clear direction, knowledgeable jurors in the field of art, specific criteria, and, finally, optional artist statements. Artworks should not be solely interpreted based on their text and form; the artist's endeavors and concerns should also be considered.

BATINAY ÜNSÜR (1999, Balıkesir)

Batınay Ünsür, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Film Tasarımı Bölümü'nde eğitimini sürdürmektedir. Üniversite eğitimi sırasında sinema sektöründe rejisi ve yönetmen asistanı olarak çeşitli görevlerde yer aldı. Sanatçı Mamut Art Project 2021'e *Pasif Bir Yumruğu Işıklara Kazımak* başlıklı videosuyla katıldı. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Batınay Ünsür continues his education in Marmara University Fine Arts Faculty, Film Department. While continuing his education, Ünsür worked as regie and director's assistant in various positions. The artist took place in Mamut Art Project 2021 group exhibition with his videowork *Pasif Bir Yumruğu Işıklara Kazımak*. He lives and works in Istanbul.

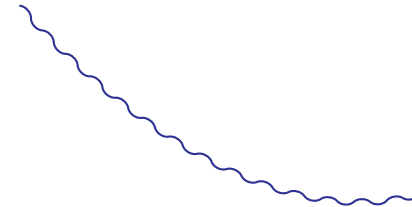

Film eğitimiyle sanat pratiğine başlamış olan Batınay Ünsür, eserlerine görüntünün gerçekliğine şüpheyle yaklaşır. Ünsür görüntünün hayatın içinde insanlar tarafından en güvenilen öge olduğunu öne sürer. Kabul edilen gerçeklere şüpheyle yaklaşan sanatçı imgenin hakikatini ve kameranın gerçeğe ulaşmaktaki görevini sorgular. Ünsür, sanatı gerçeklerin yarattığı baskıları çözümlenmesinde ve yeniden kurulmasında bir faktör olarak görür. Sanatçı video kameranın "gerçek" ile ilişkisini sorgulayarak özerk görüntünün gücü ve belki de sinemanın asıl özünü ortaya çıkarmayı hedefler. Sanatçının GYF12 kapsamında yer alan *Yaşamı Güzel Gösterecek Camlarının Yok* isimli eserinde gerçekliği kendisinden ve ilişkilerinden yola çıkarak yorumluyor. İsmi Baudelaire'in "Kötü Camcı" şiirinden alan eserde sanatçı film yapımı aşamaları, yazım aşaması, çekim aşaması ve kurgu aşaması, aksine önce çekim

ile başlayıp sonra kurgu ve yazım ile devam ediyor. Sanatçı bu pratik ile görülmeyeni açığa çıkarmayı ve görünür hale getirmeyi hedefliyor.

The artist, who has begun his art practice with film education, approaches the truth of the imagery with apprehension. Ünsür states that the society believes the image to be the most trusted truth. The artist who doubts the already accepted truths, questions the truth of the imagery and the vocation of the camera in finding the truth. Ünsür sees art as a factor in analyzing and reconstructing the pressures of reality. By questioning the relationship between the camera and the truth, the artist aims to

find the power of the autonomous image and even discover the essence of filmmaking. The artist participates to YFD12 with his work *You Have No Panes That Are Able To Make Life Beautiful*, in which he construes reality from his life and his relationships. In the art piece, that's name is derived from the poem "The Bad Glazer" (Le Mauvais Vitrier), the artist deconstructs and reconstructs the steps of film making from writing, filmin and editing to filming, editing and writing. With this practice, the artist aims to reveal the concealed and make it visible.

Genç sanatçılar yolun başlarında heves dolu oluyor. Bu hevesin diri kalması ve bir şekilde birileri tarafından görünmesi çok önemli. Açık çağrılar ve yarışmaların bu noktada çok önem arz ettiklerini düşünüyorum. Açık çağrı ve yarışmalar bana kalırsa öncelikle belli bir sınırlamadan mahrum olmalı. Belli bir konu üzerine yoğunlaşmaya çalışan açık çağrı ve yarışmaların yaratı fırsatına zarar verebileceğini ve işlevin ön plana çıkmasıyla asıl amacın önüne geçebileceğini düşünüyorum. Genç sanatçılar için kendini ifade edebilme alanı açılabilmesi en büyük beklentim. Çünkü bu doğrultuda genç sanatçıların hevesleri de diri olacaktır.

Young artists are full of enthusiasm at the beginning of their journey. It is crucial for this enthusiasm to be sustained and somehow recognized by someone. I believe that open calls and competitions are of great importance in this regard. In my opinion, open calls and competitions should primarily be free from certain limitations. I think that open calls and competitions that try to focus on a specific theme can hinder the opportunity for creativity and overshadow the main purpose with the emphasis on functionality. My greatest expectation is to provide a space for young artists to express themselves because in doing so, their enthusiasm will remain alive.

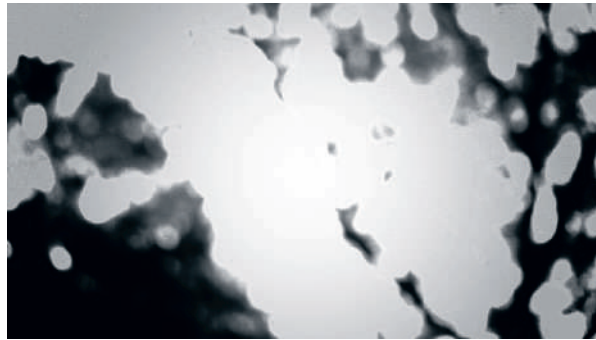
14 15

GAMZE (1994, Nazilli)

Gamze lisans eğitimini Bilgi Üniversitesi'nde Sahne ve Gösteri Sanatları Yönetimi bölümünde sürdürüyor. Ses, beden ve hareket odaklı performanslar üreten sanatçı, 2022'de Performistanbul'da *Anything You Want* isimli bir performans üretti. Aynı yıl 17. İstanbul Bienali için kurgulanan *Şiir Hattı* kapsamında Performistanbul ile birlikte şehre yayılan performanslar gerçekleştirdi ve çeşitli mekânlarda şiir okumaları gerçekleştirdi. 2021'de *I Want to Hold Your Hand* isimli bir video kolaj çalışması Pembe Hayat Kuirfest'in internet sitesinde yayınlandı. 2019-2021 yıllarında Dramaquer Sanat Kolektifi ile beraber performanslar üretti. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

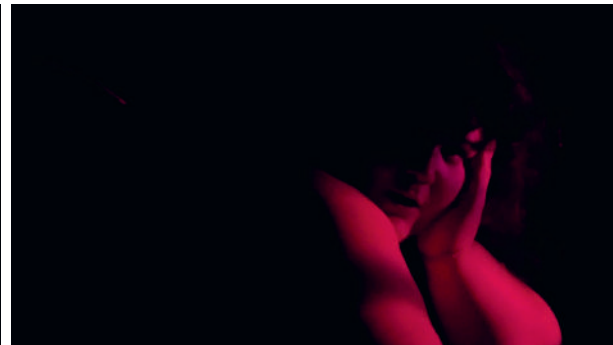
Gamze is pursuing their education in Management of Performing Arts Programme at Bilgi University. Making performances focusing on sound, body, and movement, they made a performance titled *Anything You Want* at Performistanbul in 2022. Same year, as part of the *Poetry Channel* conceived for the 17th Istanbul Biennial, they performed in various locations in the city with Performistanbul and presented poetry readings. In 2021 their video collage titled *I Want to Hold Your Hand* was shown on the webpage of Pembe Hayat Kuirfest (Pink Life QueerFest). They produced several performances with Dramaquer Art Collective between 2019-2021. They live and work in Istanbul.

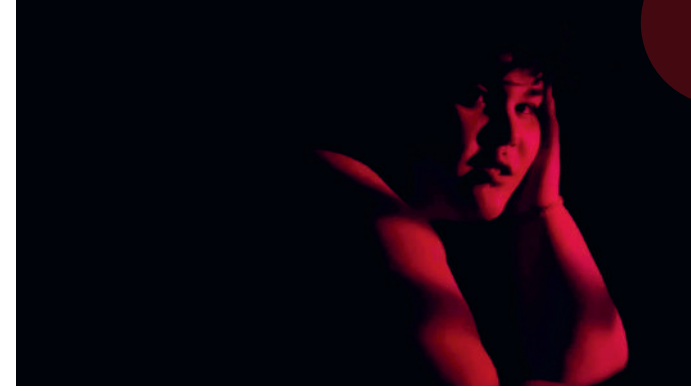
Yaşamı Güzel Gösterecek Camların Yok
You Have No Panes That Are Able To Make Life Beautiful, 2022
Video, 1"56'

Kinetik olanla işitsel olanı iç içe geçiren işler üreten Gamze, çoğunlukla geçmişten topladığı sesleri; klasik mitler ve hikayeler şeklinde kurgulanmış şiirleri içinde yaşadığı zamanın görsel yansımalarıyla birleştirir. Kendi bedenini işlerinin temel mecrası olarak tanımlayan sanatçı, bedeni içine doğduğu ve fikirlerini aktarabileceği bir araç olarak görür. *cynara* isimli video çalışması ismini, Ernest C. Dawson'ın aynı adlı şiirinden ödünç alır. Dawson'ın *cynara* mitini yeniden ürettiği şiiri kendi sesiyle videoya taşıyan Gamze, mite yeni bir bağlam kazandırır. Norm dışı bir bedenin bir arzuyu betimlemesini ortaya koyan video, sanatçının kendini hem arzu nesnesi hem de arzulayan olarak konumlandığı bir fantezinin içsel akışını perçinler. Normlara göre şekillenen anaakım bir arzuya alternatif olarak, görülmeyen, tanınmayan bir arzuyu var edebilmenin yollarını araştırır.

Producing works that intertwine kinetic and auditory elements, Gamze generally combines voices that they collect from the past in the form of classical myths and stories, with the visual reflections of the time they live in. The artist defines their own body as the fundamental medium of their works, a tool through which they can convey their ideas. Their video work titled *cynera* borrows its name from Ernest C. Dawson's poem having the same name. The poem, in which Dawson reproduces the myth of Cynara, brought to this video with Gamze's own voice, earns a new layer of meaning. The video, which shows the depiction of a desire by a body beyond the norms, intensifies the internal flow of a fantasy in which the artist positions themselves both as the object of desire and the desirer. As an alternative to mainstream desires shaped by the norms, they explore the ways of creating latent and unrecognized desires.

16 17

Cynara, 2022
Sesli video kolaj
Voiceover video collage
2'31"

Beklentim, daha oynanabilir, bükülebilir, kırılma yaşatacak deneysel alanlar yaratılması. Genç sanatçılara özgü bakış açılarını ön plana çıkaran yenilikçi yaklaşımlar. Genç sanatçıya kulak veren progresif ve taze bir bakış açısı. Çok sesliliğe önem verilmesi. Sansürsüz ifadeye büyük önem verilmesi. Oluşturulan alanlarda genç sanatçıları bir araya getirmek, genç sanatçılardan bir ağ yaratmak, birliktelik ve alışverişin ilerletilmesi. Mentörlük yerine karşılıklı ve eşit bir aktarım süreci.

My expectation is the creation of experimental spaces that are more playable, bendable and fracturing. Innovative approaches that emphasize the perspectives of young artists. A progressive and fresh perspective that listens to the young artist. Emphasizing polyphony. Attaching great importance to uncensored expression. Bringing young artists together in established spaces, creating a network of young artists, fostering collaboration and exchange. A mutual and equal transfer process instead of mentoring.

GİZEM ÜNLÜ (1989, İstanbul)

Gizem Ünlü, 2015 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2015 yılında Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Plastik Sanatlar Yüksek Lisans Programı'nın ardından 2016 - 2017 yıllarında Stuttgart State Academy of Art and Design, Erasmus programını tamamladı. 2021'de Daire Galerî Açık Atölye Sanatçı Programı; 2020 yılında Daire Konuk Sanatçı Programı; 2018 Casa del'Arte Misafir Sanatçı Programı; 2015 yılında Trelex Art Residency'de yer aldı. Sanatçının kişisel sergileri ve katıldığı projeler arasında; "Rulet" (İstanbul Sinema Müzesi, 2023); "Dalğanın Getirdikleri" (Daire Sanat Galerisi, İstanbul, 2023) "Günler" (Arif Paşa Apartmanı, İstanbul, 2019) bulunuyor. Sanatçı İstanbul, İzmir ve Almanya başta olmak üzere çeşitli şehirlerde, grup sergilerinde yer aldı; "Eve Dönüş", (Kairos Galerî, İstanbul, 2023), "Yapcak Bişey Yok" (SENKRON Video Sergileri, Darağaç, İzmir, 2021), "Kağıttan" (Ferda Art Platform, İstanbul, 2021). İstanbul'da yaşıyor ve üretiyor.

Gizem Ünlü graduated from Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Painting Department in 2015. After completing her master's program in Plastic Arts at Yeditepe University, Institute of Social Sciences in 2015, she continued her education at the Erasmus program at Stuttgart State Academy of Art and Design between 2016-2017. She participated in various programs, including the Daire Open Studio Artist Program in 2021, Daire Guest Artist Program in 2020, Casa del'Arte Guest Artist Program in 2018, and Trelex Art Residency in 2015. Among her solo exhibitions and projects are: "Rulet" (Istanbul Cinema Museum, 2023), "Dalğanın Getirdikleri" (Daire Art Gallery, Istanbul, 2023), and "Günler" (Arif Paşa Apartment, Istanbul, 2019). The artist has also participated in group exhibitions in various cities, including Istanbul, Izmir, and Germany, such as: "Eve Dönüş" (Kairos Gallery, Istanbul, 2023), "Yapcak Bişey Yok" (SENKRON Video Exhibitions, Darağaç, Izmir, 2021), and "Kağıttan" (Ferda Art Platform, Istanbul, 2021). Gizem Ünlü lives and works in Istanbul.

Rosa Damascena, 2023

Kumaş, lateks, gül dikenî, gül yaprağı, ölü derî, bakır tel, metal boru, zincir
Cloth, latex, rose petals, rose thorns, dead skin, copper wire, metal pipe, chain
270 x 240 cm

18

19

Mekânları domestikleştirilmiş alanlar, sınır, aidiyet, misafirperverlik / düşmanlık, kayıp ve yas kavramları üzerinden araştıran Ünlü, eserlerinde günlük hayatı oluşturan anları bir çıkış noktası olarak görür. Yaşadığı coğrafyanın atmosferi ve çevresini saran formları (bina cepheleri, anıtlar, kaldırım taşları, tabelalar, bina ve sokak isimleri, bahçe duvarları vb) Ünlü'nün eserlerinin malzemesini oluşturur. Sanatçı kent yaşamının toplumsal bilinç dışına referans veren bu kültürel formların duygusal ve şiirsel nitelikleriyle ilgilenir. GYF12 kapsamında yer alan *Rosa Damascena* başlıklı yapıtının ismi, 19. Yüzyıl sonlarında, II. Abdülhamid devrinde göçmenler tarafından üretilmeye başlanıp daha sonra devlet teşvikiyle Anadolu'da sistematik olarak üretilen Isparta gülünden gelir. Sanatçı hem Osmanlı sarayının gül bahçesi Gülhane parkından topladığı gül dikenlerini, hem de kendi bedeninin sedef hastalığından dolayı oluşturduğu ölü derî ve kabukları bir kumaş işleme tekniği gibi kullandığı eserde, kendi belleğini ve toplumsal belleğin izlerini birleştirir. Gülün popüler kültürdeki çok anlamlı imgesini damıtıp, sadeleştirerek, siyasi bir imge olduğunu da hatırlattır. Hastane yeşili perdenin bir yüzeyinde bulunan gül dikenli lateks eklemeler hem yayılan bir lekeyi / hastalığı hem de bir topografyayı andırır. Perdenin diğer tarafında ise kurumuş gül yaprakları ve kendi vücudundan soyduğu yara kabuklarını perdeye bir iğne oyası gibi bakır tellerle işler. Gittikçe içe kapanan bu coğrafyada, evin içine sızarak yaşamın tam ortasında konumlanan iktidar ideolojilerinin ve sosyopolitik iklimin yarattığı yas atmosferini çağırıştırır.

Gizem Ünlü, who sees the moments that shape her daily life as a starting point of her artwork, explores the concepts of domesticated spaces, boundaries, belonging, hospitality/hostility, loss and mourning throughout her art works. The forms of the atmosphere and the vicinity of the geography that she lives in (building facades, monuments, paving stones, signs, building and the street names, garden walls, etc) shape the materials of Ünlü's art. The artist is interested in emotional and poetic qualities of these cultural forms that refer to the subconscious of the urban life. The artist takes part in YFD12 with her piece *Rosa Damascena*. The name of her artwork comes from the Isparta rose, which was originally produced by immigrants in the late 19th century during the reign of Sultan Abdulhamid II and later systematically cultivated in Anatolia with state support. In the artwork, the artist combines rose thorns, collected from the rose garden of the Ottoman Palace, Gülhane Park and with dead skin and scales from her own body caused by her psoriasis, as an affinity to a fabric processing technique; thus merging her personal memory with traces of collective memory. By distilling and simplifying the multifaceted symbolism of rose in the popular culture, the artist reminds us that rose is a political image after all. The latex additions of rose thorns on one of the surfaces of the hospital green curtain resemble both a spreading stain / disease and a topography. On the other side of the curtain, dried rose petals and scabs peeled from the artist's own body are embroidered on the fabric with copper wires, resembling traditional needle lacework. In this increasingly introverted geography, the artwork evokes the atmosphere of mourning created by the ideologies of power and the socio-political climate that infiltrate and position themselves in the heart of life within the home.

20 21

HALİL PETÜK (1994, Kocaeli)

Halil Petük, 2012'de Sakarya Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mezun oldu. 2016'da aynı üniversitede resim bölümünde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Katıldığı grup sergileri arasında "Çıkışı Aramak" (İstanbul Medeniyet Üniversitesi, İstanbul, 2021), "37,5" (Balat E-Ofis, İstanbul, 2021), "Walk in My Shoes" (Mısır Apartmanı 360, İstanbul, 2020), "Sanatçıdan Sanatçıya" (Büyükdere35, İstanbul, 2020), "Değişim" (Rh+ Gallery, İstanbul, 2019), "Being From (Import/Export Fair, Nürnberg, 2019), "Kosmogonia" (Gama Gallery, İstanbul, 2019), "Transation" (Sheare Bremen, Bremen, 2019) yer alıyor. İstanbul'da yaşıyor ve üretimlerine devam ediyor.

Halil Petük graduated from Faculty of Fine Arts of Sakarya University in 2012. He completed his Master's degree in the Painting Department of the same university in 2016. His group exhibitions include "Çıkışı Aramak" (Istanbul Medeniyet University, 2021), "37,5" (Balat E-Ofis, İstanbul, 2021), "Walk in My Shoes" (Mısır Apartmanı 360, İstanbul, 2020), "Sanatçıdan Sanatçıya" (Büyükdere35, İstanbul, 2020), "Değişim" (Rh+ Gallery, İstanbul, 2019), "Being From (Import/Export Fair, Nürnberg, 2019), "Kosmogonia" (Gama Gallery, İstanbul, 2019) and "Transation" (Sheare Bremen, Bremen, 2019). He lives and produces in İstanbul.

§

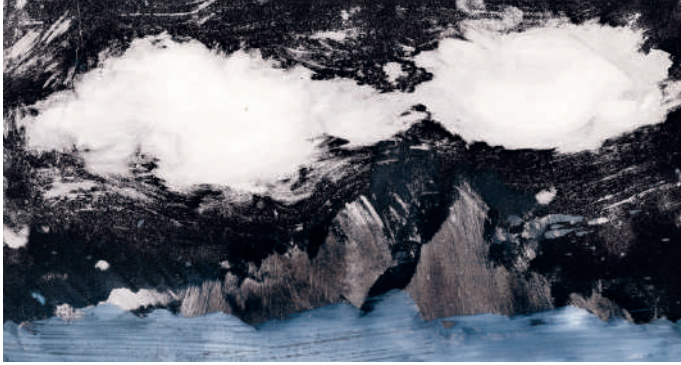
Halil Petük, çalışmalarında kendi iç dünyası ve algı biçimlerini yansıtan, ekspresif olarak adlandırabileceğimiz bir dil kullanır. Boyanın viskozitesi ve yarı saydamlığı gibi materyal özelliklerinin yanı sıra siyah ve beyazın kontrastlığıyla oynarak, geniş bir ton skalası yarattığı bir resimsel gerçekliğin peşindedir. Sanatçı, siyahı temsil hizmetinde kullanılacak bir renk olarak değil, bir malzeme, ışık ve karanlığın iletkeni olarak ele alır. Kaygı, umutsuzluk ve melankoli gibi sanatçıya üretim sürecinde ilham kaynağı olan hisleri soluyan bu resimler, mitolojik, siyasi ve günlük hayattan kopma imgeleri içinde gizler.

Halil Petük uses a language that can be described as expressive, reflecting his inner world and his perception.

Sanat üretimi ve yarışma mantığını beraber düşünmek ilk bakışta gerçekten zor. Yarışma diyince ister istemez belirli çerçevelerden de bahsediyor oluyoruz. Bununla beraber mevcut şartlar – özellikle bu coğrafyanın şartları – göz önüne alındığında yarışma ve açık çağrıların alan açtığını ve iyi organize edildiğinde sanatçılar açısından oldukça motive edici olabildiğini düşünüyorum. Öncelikli beklentim yaş sınırı ve sanat okullarından mezun olma gibi kriterlerin genişletilmesi.

Thinking about art production and the logic of competitions together can indeed be challenging at first glance. When we talk about competitions, we inevitably refer to certain frameworks. However, considering the current conditions, especially the conditions of this geography, I believe that competitions and open calls provide opportunities and, when well-organized, can be highly motivating for artists. My primary expectation is the expansion of criteria such as age limits and graduation from art schools.

He searches for a pictorial reality with a wide tonal range by playing with the material aspects of the paint, such as its viscosity and its semi-transparency, as well as the contrast between black and white. The artist considers black not as a color that will be used for representational purposes, but as a conductor of material, light and darkness. These paintings which breathe in feelings such as anxiety, hopelessness, and melancholy that inspire the artist in the production process, hide mythological, political everyday life images.

İsimsiz / Untitled, 2020
Kağıt üzerine akrilik boya
Acrylic on paper
21 x 41 cm

22 23

Sanat yaşamının başındaki bir sanatçı olarak açık çağrı ve yarışmaların görünürlük ve doğru iletişimleri kazanmak açısından önem taşıdığını düşünüyorum. Kariyerin doğru yönetilmesi anlamında sanatçının kendi sanat görüşlerine uygun bulunduğu yarışma ve açık çağrılarda yer alması gerektiği kanaatindeyim. Bu sergilemeler sanatçının hitap edeceği izleyici ve koleksiyoner ile olan iletişiminin temellerini oluşturuyor. Bu iletişimin sağlıklı ilerlemesi, temsiliyet ve sergileme imkanları açısından genç sanatçıların sanat hayatını daha derin sulara taşıdığına inanıyorum.

As an artist at the beginning of his career, I think that open calls and competitions are important in terms of gaining visibility and networks. In terms of proper career management, I believe that young artists should take part in competitions and open calls that they find appropriate for their own artistic views. These exhibitions form the basis of the artist's communication with the audience and collectors. I believe that the healthy progress of this communication brings good representation and exhibition opportunities to the young artists.

Serviler, 2022
Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
120 x 80 cm

KAAN YETER (1990, İstanbul)

Kaan Yeter, Galatasaray Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü'nde lisans eğitimini 2013'te tamamladıktan sonra 2016 - 2017 yıllarında IMOGA'da asistanlık yaptı. 2021 yılında Hanze Üniversitesi Minerva Sanat Akademisi, Güzel Sanatlar Bölümü'nden mezun oldu. 2019'dan bu yana Hollanda'da kurucusu olduğu DeSlegte Sanatçı Kolektifi'nde yer alıyor. Sanatçının kişisel sergileri arasında; "Isolated" (DeSlegte Collective, Groningen, 2022), "Gek voor mij infiltratie" (Torch Gallery, Amsterdam, 2022), "Solitude or Dinner with a Cactus" (Pierre Gattoni Studio, Neuchatel, 2018) Sanatçının yer aldığı çeşitli grup sergileri arasında; "Die Nieuwe Oogst" (Y2 gallery, Groningen, 2022), "Detour" (Suiker Fabriek, Groningen, 2021), GREEN LIGHTS 2021, (Man at Work Project Space, Groningen, 2021) yer alıyor. İstanbul'da yaşıyor ve üretiyor.

Kaan Yeter completed his degree in 2013 at Galatasaray University, Sociology Department, then continued to his education in Hanze University of Applied Sciences Minerva Art Academy, Fine Arts, completing his degree in 2021. Between 2016 and 2017 he worked as an assistant at IMOGA. Since 2019, the artist has taken part in the DeSlegte Artist Collective that he is amongst the founders. Some of the solo exhibitions the artist has accomplished are; "Isolated" (DeSlegte Collective, Groningen, 2022), "Gek voor mij infiltratie" (Torch Gallery, Amsterdam, 2022), "Solitude or Dinner with a Cactus" (Pierre Gattoni Studio, Neuchatel, 2018). Amongst the group exhibitions the artist took place are; Oogst" (Y2 gallery, Groningen, 2022), "Detour" (Suiker Fabriek, Groningen, 2021), GREEN LIGHTS 2021, (Man at Work Project Space, Groningen, 2021). The artist lives and works in Istanbul.

İsimsiz/Untitled (VANDAL Serisi/Vandal Series), 2023
Tuval üzerine akrilik, yağlı pastel, boya kalemi
Acrylic, oil pastel, color pencil on canvas
200 x 143 cm, 70 x 50 cm

24 25

Bu konu hakkındaki beklentim, genç sanatçıların sanat izleyicisine ve yatırımcısına tanıtılmasının ötesinde, bu sanatçılar arasında ileriye yönelik fikirsel, konusal veya bağlamsal temelli kolektif bir bilincin oluşturulmasıdır. Bu yarışmalar için seçilen sanatçıların olabildiğince farklı disiplinlerden olması ve birbirlerinin sanatına katkıda bulunabilmesi önemlidir. En nihayetinde genç bir sanatçının sanatını geliştiren kendi çabasından ziyade onun çağdaşları ve ondan sonra gelen kuşaktır. Böyle bir ortamı yaratmak ve sanata gerçek bir yatırım yapmak da hem sanatı sergileyen galerilerin / kurumların hem de sanatçıların ortak sorumluluğudur. Aksi halde salt kendi gerçekliği içinde kaybolmuş sanatçılar ve sanat kurumları o ülkenin sanat sahnesine kalıcı bir katkı sunamazlar.

My expectation regarding this topic more than the introduction of young artists to art audiences and investors rather the creation of a collective consciousness among these artists, which is forward-thinking and based on intellectual, thematic, or contextual ideas. It is important for the selected artists in these competitions to come from diverse disciplines as much as possible and be able to contribute to each other's art. Ultimately, it is the contemporaries of a young artist and the generations that follow, rather than their own individual efforts, that contribute to the development of their art. Creating such an environment and making a real investment in art is a shared responsibility of both galleries/institutions that exhibit art and artists themselves. Otherwise, artists and art institutions that are lost within their own realities cannot make a lasting contribution to the art scene of their country.

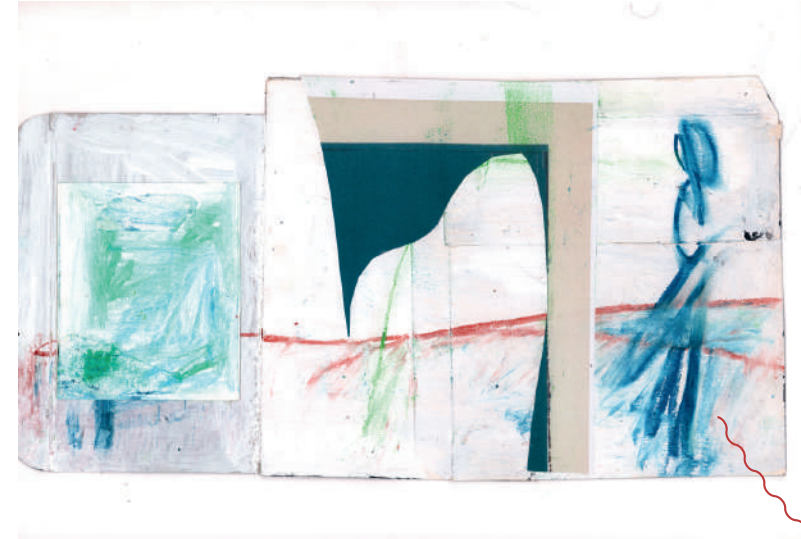
Mekân, sanatçının pratiğinin oluşmasında önemli bir yer kaplar. Yeter'in pratiği deneyimlediği mekânların bir izdüşümünü oluşturur. Mekânlar fikir kadar akışkan ve soyut bir boyutta ilerlerken, sanatçı arkaik, ritüelistik ve ilkel bir tutuma ulaşmayı hedefler. Sanatçının GYF12 kapsamında yer alan *Vandal* isimli serisindeki eserler mağara resimlerinden günümüze süregelen resim geleneğini ilkel bir iletişim aracı olarak inceler. Vandalizm sanatçı için dürtüsel ve yalın duygularımızla oluşturduğumuz primitif ve varoluşsal bir iletişim biçimini oluşturur. Tıpkı ilk insanların kendi varlıklarını ispatlama ihtiyacı gibi, sanatçı da en yalın biçimiyle kendi varlığını sorgular. Eserlerinde sanatçı salt bedensel duylardan yola çıkarak resmedilen semiyotik diyebileceğimiz bu ilkel iletişim dilinin özüne inmeyi hedefler. Primitif insanların varoluşunu ispatlama ihtiyacını sanatçı günümüz dünyasında alanların vandalizmle tahrip edilmesiyle eşleştirir. Yeter, vandalizmi resmin ötesinde bu topraklarda yaşayan insanların impulsif görsel bir ifade biçimi olarak görür.

Space takes an important part in the development of the artist's artistic practice. Yeter's artistic practice is a shadow of the spaces that he has encountered. The artist aims to form an archaic, ritualistic and primitive language around the spaces while the spaces become as fluid and abstract as a mere idea. The artist participates in YFD12 with his series named *Vandal*, where he explores the everlasting painting practice that survives today as a mere form of communication. Yeter believes that vandalism is a primitive and existential way of communication that we form with our plain impulses. Just like the primal urge of the first humans to prove its existence, the artist questions his being in the simplest form. By arising from bare bodily emotions, the artist delves into the core of this painted semiotic communication method. The artist compares the need of the primitive humans to prove their existence with the annihilation of the spaces with vandalism. Yeter sees vandalism beyond a form of painting rather as a form of impulsive communication of the people that have lived in this geography.

26 27

MÜVEDEET NİSAN YILDIRIM (1995, İstanbul)

Müveddet Nisan Yıldırım 2013'te güzel sanatlar lisans eğitimine Maryland Institute College of Art'ta başladı. 2016'da İstanbul'a döndü ve bir dönem Bilgi Üniversitesi Sinema Televizyon Bölümü'nde eğitim aldı. İlk kişisel sergisi "Melankoli Heykeli", 2022'de Kiralık Depo'da düzenlendi. Katıldığı grup sergileri arasında "Gün Işığının Doğası" (Galeri Bosfor, İstanbul, 2022) ve "Tüm Köşeleri Çağırarak" (Freya Art, İstanbul, 2022) yer alıyor. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

gidişini çizdim (i drew you leaving), 2023
Karton üzerine akrilik ve pastel
Acrylic and pastel on paperboard
21 x 41 cm

Müveddet Nisan Yıldırım started her Bachelor's degree in Fine Arts at Maryland Institute of Art in 2013. In 2016 she returned back to Istanbul and studied in the Cinema and Television Department at Bilgi University for a while. Her first solo exhibition titled "Melancholy Sculpture" took place at Kiralık Depo in 2022. Her group shows include "On the Nature of Daylight" (Galeri Bosfor, Istanbul, 2022) and "Calling All Corners" (Freya Alt, Istanbul, 2022). She lives and works in Istanbul.

Müveddet Nisan Yıldırım'ın üretim sürecinde boş kâğıdın bilinmezliğine verilen ilk tepki bir plandan yoksun ve içgüdüsel olarak gerçekleşir. İlk işarete cevap olarak diğer işaretler belirir ve adeta bir oyun tahtasının kurallı bölmelerine dağılır gibi kâğıdın üzerine dizilirler. Yıldırım'ın çalıştığı boyutlar üretimini gerçekleştirdiği 13 metrekarelik çalışma alanının büyüklüğüne göre şekillenirken, bu aynı zamanda sanatçıya ürettiklerine kuş bakışı bakabilme ve düzlemi bu şekilde kurgulama olasılığı tanır. Kağıt üzerine rastgele yapılan işaretler birbirini takip ederken daimi bir figür arayışı ve bu arayışın aşamalarının izlerini kaydetme arzusu üretimlerinde belirleyici olur.

28

29

Sanatçı, *gidişini çizdim* isimli işini şu şekilde anlatıyor: “Bir süre ilaç kutularımı biriktirdim ve onları açıp yüzeylere çevirdim. Bir taraflarını beyaza bir taraflarını siyaha boyadım ve böylece adını *side a* ve *side b* koyduğum yüzeyler oluştu. Yüzeyler bir deste halinde bir süre demlendiler. Onları elime aldığıma katmanlı kolajlar yapmak istediğimi biliyordum. Bu resim belli belirsiz bir figürün bir eşikten geçip gidişini konu alıyor. Aydınlık bir adımı birkaç renkle sınırlamak, kuvveti ifadenin kendisine sevk etmeme yardımcı oldu. Gidenin gitmesine izin veren kalanın üzerindeki titrek ve daimi umut, tüm bedene yayılan rahatlama, göğüs kafesinin genişlemesi ve nefesin ciğerlere doluşunu düşündüm bu resmi yaparken.”

sahilde kafa kafaya (*tete a tete at the beach*), 2022 (sol/left)
alacakaranlık parkı (*twilight park*), 2023 (sağ/right)
Kağıt üzerine pastel / Pastel on paper
15 x 20 cm, 30 x 42 cm

Müveddet Nisan Yıldırım'ın initial response to the unknown of a blank piece of paper is an instinctive one, without plan. The following marks appear in response to the first mark, and they align on the paper as if they disperse on a game board's regulated compartments. The dimensions of Yıldırım's works are shaped according to the size of her 13-square-meter workspace, which also allows her to look at her works from the bird's eye view and to construct the plane in this way. The marks that are randomly made on paper follow one another and the permanent search for a figure and the desire to record the traces of the stages of this research become decisive in her works. The artist describes her work titled *i drew you leaving* as follows: “I collected my medicine boxes for a while and opened them and turned them into surfaces. I painted them white on one side and black on the other, so that I had what I call *side a* and *side b*. The surfaces steeped in a pile for a while. When I picked them up I knew I wanted to make layered collages. This painting is about a vague figure crossing a threshold. Limiting a luminous step to a few colors helped me channel the force into the expression itself. I thought of the flickering and constant hope on the one who stays, letting go of the one who goes, the relief that spreads throughout the body, the expansion of the rib cage and the filling of the lungs with breath.”

Beklentim bir sergiden biraz daha uzun soluklu bir destek olabilir. Sergiler görünürlülük sağlayan alanlar açtıkları için değerliler, ancak açık çağrı ve yarışmalar genç bir sanatçıya başka ne fayda sağlayabilir diye düşündüğümde aklıma mentörlük gibi genç sanatçının başka sanatçıların yaklaşımı ve deneyiminden faydalanabileceği ağlar oluşturmaya önayak olmanın da değerli olabileceği geliyor.

My expectation would be a little more long-term support than an exhibition. Exhibitions are valuable because they open up spaces for visibility, but when I think about what else open calls and competitions can do for a young artist, I think of mentoring and taking the initiative in creating networks where a young artist can benefit from the approach and experience of other artists.

NEDA AYDIN (1990, Dortmund)

Neda Aydın, 2019 yılında Goethe Üniversitesi, Felsefe ve Sanat Eğitimi Bölümü'nden mezun oldu. 2021 yılında Weißensee Kunsthochschule Heykel Bölümü'nden yüksek lisans programına başladı. Sanatçı, eğitimine Mimar Sinan Üniversitesi Erasmus programıyla devam ediyor. Sanatçı, Mart Stam Projectfunding (2022) ve Deutschlandstipendium an der Weißensee Kunsthochschule (Berlin, 2022-2023) burslarını kazandı. Sanatçı yaşamına ve üretimine İstanbul ve Berlin'de devam ediyor.

Neda Aydın graduated in 2019 from Goethe Universität, Philosophy and Art Education Department. She later continued to her education in 2021 where she attended Weißensee Kunsthochschule, Sculpture Department. She still continues her education in Mimar Sinan Fine Arts University, Erasmus Program. The artist won various scholarships such as; Mart Stam Projectfunding (2022), Deutschlandstipendium of Weißensee Kunsthochschule (Berlin, 2022-2023). The artist lives and works in Istanbul and Berlin.

§

Dortmund doğumlu Neda Aydın'ın sanat pratiğinin merkezinde baskı, gerilim, uyum, boyun eğdirme ve deformasyon kavramları yer alır. Sanatçı çoğunlukla doğası gereği tutarsız olan, buluntu, zamanın izlerini taşıyan malzemeler kullanır. Bu şansa dayalı nesne dağılımı bir güç dengesizliğine yol açar: 'Baskın' malzeme, 'baskın olmayan' malzemenin içinde hareket ettiği koordinatları belirler. Kalan hasarı bir kusur olarak değil, estetik bir direnç olarak görmek ve bunu görselleştirmek sanatçının pratiğinin özünü oluşturur.

30 31

LEAN ON ME, 2021
Bisiklet lastiği içi, tabure
Inside wheel cover, stool
35 x 35 x 80 cm

GYF gibi açık çağrı ve yarışmalar, özellikle sanat ortamında önemli bir kapı açıyor. Diğer yandan, belirli bir dönemin çağdaş işlerinden oluşan bir seçkiyle karşılaşmak, hem tematik hem de estetik olarak paralellikler ve farklılıklar gözlemlemeyi de olumlu buluyorum. Genç bir sanatçı olarak, bu tür çağrılar ve fırsatları daha sık ve daha fazla görmeyi arzu ettiğimi söyleyebilirim.

Open calls and competitions like GYF open up an important gateway, especially in the art community. On the other hand, encountering a selection of contemporary works from a specific period allows for the observation of both thematic and aesthetic parallels and differences, which I find positive. As a young artist, I can say that I desire to see and have more frequent opportunities like these calls and opportunities.

Neda Aydın'ın GYF12 kapsamında sergilenen *LEAN ON ME* adlı eseri buluntu nesnelere dayanarak oluşturulan heykelsi bir çalışma. Bir taburenin, üzerine oturulması ve istirahat edilmesi gibi işlevsel durumu, bir bisiklet lastiği ile yapılan kompozisyonla sorgular. Bir antonim olarak bisiklet lastiği hayatta ilerlemeyi temsil eder. Bu, somut niyetlere, planlara ve hedeflere veya kişinin kişiliğinin daha da ilerlemesine atıfta bulunur. Her iki nesne hareket ve hareketsizlik konusunda ikircikli olsa da, bir bütünlük oluşturur. Bu karşılaştırma destek sağlayan bir nesneye dayanmaya benzer şekilde, yenilenmenin ve hayatta ilerlemenin vazgeçilmez bir karşılığını ifade eder.

Pressure, tension, harmony, overpowering and deformation takes center at the works of Dortmund born artist. The artist predominantly uses found objects that are irregular in its nature and that harbors traces of time. This chance based distribution of objects leads to an imbalance of objects: The 'dominant' material determines the coordinates in which the 'nondominant' object moves. Seeing the remaining damage not as a defect but as an aesthetic resistance forms the essence of the artist's practice.

The artist takes place in YFD12 with her artwork, *LEAN ON ME* in which constitutes of found objects. The functional status of a stool, such as sitting and resting, is questioned with the formation made with the bicycle tire. As an antonym, the bicycle tire represents moving forward in life; this refers to concrete intentions, plans and goals or the further advancement of one's personality. Although both of the objects are ambivalent about movement and immobility, they form a unity. This comparison represents an essential reward in continuity in life.

Cennet I / Heaven I, 2022
Tuval üzerine karışık teknik
Mixed media on canvas
93 x 155 cm

32

33

YAZ TAŞÇI (1995, İstanbul)

Yaz Taşçı, 2013'te Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Seramik Bölümü'nde eğitimine başladı. 2020'te aktivist ve aktivizmden beslenen sanatçılar için tasarlanan sanat projesi Transformative Art Project for Activists - TAPA'nın sanat koordinatörlüğünü üstlendi. 2019'da Sinop Bienali kapsamında Fulya Erdemci ve Kevser Güler moderatörlüğünde gerçekleşen Kolektif Eleştiri Atölyeleri'nin katılımcıları arasında yer aldı. 2017 yılında 25. İstanbul LGBTİ+ Onur Haftası'nın sergi ekibinde yer aldı. Katıldığı grup sergileri arasında "Sen Başka Bir Bensin" (KOLİ - Noks Art Space, İstanbul, 2023), "Seduction" (Ferda Art Platform, İstanbul, 2022), "Hayatta Kalanlar" (Peep Art Space, İstanbul, 2022), "Normalin Hatırlayacak Nesi Var?" (Bant Mag. Havuz / BİNA, İstanbul, 2021), "Apartman Sergisi" (İstanbul, 2021), "The Days Are Just Packed" (THE POOL, İstanbul, 2020), "Deep Trash: Turkish Delight, CUNTemporary & Queer Art Projects" (Online sergi, 2020), "Through The Window" (Online sergi, İstanbul/Hollanda, 2020), "Özgür Renkler Sergisi" (Bursa, 2019), "SUB SQU - ÖZGEÇMİŞ" (Çanakkale, 2019) ve "Mamut Art Project" (İstanbul, 2019) bulunuyor. Sanatçı İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Yaz Taşçı began her education in 2013 in Ceramic Department at Faculty of Fine Arts of Marmara University. In 2020 she worked as Art Coordinator of TAPA (Transformative Art Project for Activists), an art project for activists and artists inspired by activism. She was among the participants of the Collective Criticism Workshops moderated by Fulya Erdemci and Kevser Güler as part of the Sinop Biennial in 2019. In 2017 she took part in the organizational team of the 25th Istanbul LGBTI+ Pride Week's art exhibition. Her group exhibitions include "You are Another Me" (KOLI - Noks Art Space, Istanbul, 2023), "Seduction" (Ferda Art Platform, Istanbul, 2022), "Hayatta Kalanlar" (Peep Art Space, Istanbul, 2022), "Normalin Hatırlayacak Nesi Var?" (Bant Mag. Havuz / BINA, Istanbul, 2021), "Apartman Sergisi" (Istanbul, 2021), "The Days Are Just Packed" (THE POOL, Istanbul, 2020), "Deep Trash: Turkish Delight, CUNTemporary & Queer Art Projects" (Online sergi, 2020), "Through The Window" (Online sergi, Istanbul/Hollanda, 2020), "Özgür Renkler Sergisi" (Bursa, 2019), "SUB SQU - ÖZGEÇMİŞ" (Çanak-kale, 2019) ve "Mamut Art Project" (Istanbul, 2019). She lives and works in Istanbul.

§

Cinsel arzu ve normatif olmayan bedenleri merkeze alan işler üreten Yaz Taşçı, resimlerinde transların varoluş ve kimlik mücadelelerini ele alır. Trans deneyimini ve varoluşunu bir "mağduriyet" imgesine sıkıştırmayan, mücadelenin ve dayanışmanın gücünü açığa çıkaran işler üretir. Sanatçının GYF12 kapsamında sergilenen *Cennet I* ve *Cennet II* isimli işleri, alternatif bir cennette gerçekleşen bir kutlama sahnesini hatırlatır. Bedenler ve doğanın iç içe geçtiği eserleri, açık bir kuir arzu barındıran imgeleriyle cis-heteronormativenin sınırlarını zorlayarak ikililiği ve normu aşan sonsuz olasılıklara kapı açar. Resmettiği sahneler, daha adil ve kapsayıcı bir dünyaya dair ütöpic tahayyülleri içerir.

Producing works that focus on sexual desire and non-normative bodies, Yaz Taşçı treats in her paintings trans people's struggle for their identity and their existence. She produces works that reveal the power of the struggle and solidarity, rather than restricting the trans experience and existence to a "victimized" image.

Her works *Heaven I* and *Heaven II* shown in YFD12, evoke a celebration scene that takes place in an alternative heaven. Her works in which bodies and nature are intertwined, provide infinite possibilities that transcend the binary and the norms by crossing the boundaries of cis-heteronormativity with openly depicted images of a queer desire. These scenes contain an utopian vision of a more just and inclusive world.

Cennet II / Heaven II, 2023
Tuval üzerine karışık teknik
Mixed media on canvas
155,5 x 172 cm

34 35

Genç sanatçılar için yapılan yarışmaların, açık çağrılarının yaşı genç olan sanatçılar için önemli bir basamak olduğunun farkındayım. İyi geçtiği takdirde kariyerleri için epey önemli bir aşama olabilir. Koleksiyonerlerle tanışma ya da galerilerin dikkatini çekebilme fırsatı bizler için değerli. Tüm bunların dışında benim pek bir beklentim yok. İstanbul'da yaşadığım şu sıralarda beklentilerimi epeyce düşürdüm. Değişmeyen iktidar umutlarımı biraz kırdı. Buralarda bir gelecek hayal edebiliyor muyum emin değilim. Çabalıyorum fakat bir beklenti içerisinde değilim. Tatlı güzel insanlarla tanışmak, hoş birkaç sohbet edip içkiler içmek şu anki beklentim ki hiç de az bir beklenti değil.

I am aware that competitions and open calls for young artists are an important stepping stone for young artists. If it goes well, it can be a very important stage in their careers. The opportunity to meet collectors or attract the attention of galleries is valuable for us. Apart from all this, I don't have many expectations. I've lowered my expectations quite a bit during the time I've been living in Istanbul. The unchanging government has dashed my hopes a bit. I am not sure if I can imagine a future here. I am trying but I have no expectations. My current expectation is to meet nice people, have a few nice conversations and drinks, which is not a low expectation at all.

Imprint

Genç Yeni Farklı 12

Young Fresh Different 12

Zilberman | İstanbul

22.07 - 18.08.2023

Eser metinleri Artworks texts

Ece Ateş, Yasemin Köker

Çeviri Translation

Ece Ateş, Yasemin Köker

Düzeltili Proofreading

Melike Tank

Tasarım Design

Gürem Özcan

Baskı Evi Printing House

A4 Ofset

Bu katalog 22 Temmuz - 18 Ağustos 2023 tarihleri arasında Zilberman tarafından Genç Yeni Farklı projesinin 12. edisyonu nedeniyle düzenlenen Genç Yeni Farklı 12 sergisi için 500 adet basılmıştır. Tüm hakları saklıdır. Zilberman Galeri'nin izni olmadan bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz, çevrilemez, bir erişim sisteminde saklanamaz, elektronik, mekanik, fotokopi veya kayıt yoluyla başka herhangi bir şekilde iletilemez.

This catalogue has been printed in 500 copies for the 12th edition of Young Fresh Different project organized by Zilberman July 22 and August 18, 2023. All rights reserved. No part of this book may be reproduced, translated, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of Zilberman.

© 2023, Zilberman